စခဲ့ပေမယ့်လည်း မချစ်ခဲ့ရပါ . .

ခင်စန်းဝင်းသည် အသားကမဖြူသလို မညိုပါ။ အသားလတ်လတ်ထဲကဖြစ်သည်။ အရပ်ကပုသည်ဟု ပြောရ၍မရသော ၅ ပေ ၅ လက်မကျော်ရှိသည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်က မယ်ပြိုင်ပွဲမှာ ပထမရနိုင်သော ကိုယ်လုံးမျိုးဟု မပြောနိုင်သော်လည်းပဲ တွေ့တဲ့ယောကျ်ားတွေကတော့ သမင်လည်ပြန်ကြည့်ရအောင် ဆွဲဆောင်နိုင်သည့် ကိုယ်လုံးမျိုးဖြစ်သည်။
ခင်စန်းဝင်း၏ ဝိုင်းစက်သော တင်သားကြီးတွေက လှုပ်လီလှုပ်လဲ့ဖြင့် ရှိနေတတ်သလို မို့မောက်သောရင်သားအစုံကလည်း ကြားတွင် သေးကျစ်သော ခါးလေးခြား၍ တင်သားကြီးနှင့်ယှဉ်တွဲကာ ပုရိသအပေါင်းကို ပီတိဖုံးသော ဒုက္ခတွေ တသီကြီးပေးနေသည်။
ခင်စန်းဝင်း၏ အသက်က ခုမှ ၁၉ နှစ်သာရှိသေးသည်။ မိဘတွေကလည်း မရှိတော့၍ အစ်မဖြစ်သူ လင်မယားနှင့်အတူ မှီခို၍ နေရသည်။
ဒါပေမယ့် ကိုးတန်းအောင်ထားဖူးသော ပညာအခြေခံလေးကြောင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သော ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သည့် ပွဲရုံသူဌေး ဦးထွန်းမြင့်က သူ၏ ပွဲရုံတွင် စာရေးမသဘောဖြင့် အလုပ်ပေး၍ ထားခဲ့သဖြင့် ခင်စန်းဝင်းမှာ ကိုယ့်ဝင်ငွေနှင့်ကိုယ် အိန္ဒြေရရ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့လေသည်။
သူဌေးကြီး ဦးထွန်းမြင့်က သူမကို သားသမီးသဖွယ် စောင့်ရှောက်ထားသဖြင့်လည်း ခင်စန်းဝင်းမှာ စိတ်အေးချမ်းသာစွာဖြင့် အလုပ်လုပ်နေနိုင်သလောက် ဦးထွန်းမြင့်၏ တူ ကိုချစ်ဝင်းကြောင့်လည်း စိတ်အနှောင့်အယှက်လေးတွေက ရှိရပါသေးသည်။
ချစ်ဝင်းဆိုသည်က အသက် ၂၆–၂၇ ရှိသော လူပျိုကြီးဖြစ်သည်။ သားသမီးမရှိသော မုဆိုးဖိုကြီး ဦးထွန်းမြင့်၏ ကူဖော်လောင်ဖက်အဖြစ် ဦးလေးဖြစ်သူနှင့်အတူ လာရောက်နေထိုင်သူဖြစ်သည်။ ပညာအရည်အချင်းကတော့ ခင်စန်းဝင်းလိုပင် ၉ တန်းအောင်ခဲ့ပြီး ၁၀ တန်းတွင် တစ်နေခဲ့သူဖြစ်သည်။
ခင်စန်းဝင်းကို ချစ်ဝင်းက မရိုးမသားသော မျက်ဝန်းတွေနှင့် ကြည့်ကြည့်နေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်ကို ခင်စန်းဝင်းက မိန်းခလေးပီပီ ကောင်းစွာ အကဲခတ်မိသည်။
ချစ်တယ်ဆိုတာကိုတော့ ခင်စန်းဝင်းသိပ်ပြီး မသိသေးတာအမှန်ပါ။ ဒါအပြင် ချစ်ဝင်းနှင့် အတူနေလာခဲ့တာ ကြာတော့ ချစ်ဝင်းအပေါ် သံယောဇဉ်ရှိခဲ့ပြီး ရိုးသားသော ချစ်ဝင်းအပေါ် အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်လို ခင်မင်မိခဲ့တာတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ဒါပေမယ့်လည်း သမီးရည်းစားလို ချစ်ဖို့ကြတော့ အဲဒီလို စိတ်ထားမျိုးကို ခင်စန်းဝင်းသည် ချစ်ဝင်းအပေါ် ဘယ်လိုမှ ထား၍မရပါ။
ချစ်ဝင်းကလည်း ခင်စန်းဝင်းကို ခုချိန်ထိ ဘာမှ ရေရေရာရာ ဖွင့်ပြောတာမျိုးလည်း မရှိခဲ့ပေ။ ဒါပေမယ့် ခင်စန်းဝင်း စိတ်ထဲကတော့ အလိုလို သိနေသဖြင့် စိတ်အနှောက်အယှက်တွေ ဖြစ်ရတာကတော့ အမှန်ပင်။
ခင်စန်းဝင်းအတွက်ဆိုလျှင် ချစ်ဝင်းက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကပျာကယာ ရှေကမှာပင် ပြာပြာသလဲ ရှေးကြီးခွင်ကျယ် ဆောင်ရွက်ပေးတတ်သည်။ ပြီးတော့လည်း လူရှေ့မရှောင် သူရှေ့မရှောင် ခင်စန်းဝင်းကို မရိုးသားသည့် မျက်လုံးတွေနှင့်လည်း ကြည့်ကြည့်နေတတ်သည်။ ဒါကိုပဲ ခင်စန်းဝင်းက စိတ်ညစ်ရသည် ဖြစ်သည်။
ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ဖွင့်ပြောလို့ တိတိလင်းလင်း ငြင်းပစ်လိုက်ရတာက အကြောင်းမဟုတ်။ ခုတော့ ဘာမှမပြောပဲ တအုံ့နွေးနွေးကြီး ဖြစ်နေသဖြင့် ခင်စန်းဝင်းမှာ စိတ်လည်းညစ်ရသည်။ ဒေါသလည်း ဖြစ်ရသည်။
ဒီကိစ္စ စခန်းဖြတ်ဖို့အတွက် ချစ်ဝင်းက သူမကို အတိအလင်း ဖွင့်ပြောလာပါစေဟုသာ ခင်စန်းဝင်းသည် မျှော်လင့်နေရလေတော့သည်။

× ×

တစ်ခုသော ညနေခင်း . . .
"ဘယ်လိုလဲ ချစ်ဝင်း အခြေအနေ တိုးတက်သလား"
"ဒီလိုပါပဲ ဦးတရုတ်ကြီးရာ"
"ဟ မင်းဟာကလဲ တော်ကြာ သူများနောက် ပါသွားဦးမယ်နော် . . ကိုယ်က ဦးထားမှ တော်ကာကျမှာ မင်းကဖွင့်တောင် မပြောရဲသေးဘူးဆိုတော့ မဟုတ်သေးပါဘူးကွာ"
"ကျွန်တော် ပြောလို့ သူက ငြင်းလိုက်ရင် ဒုက္ခဗျ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်လည်း ဘာဆက်လုပ်ရမှန်မသိ ဖြစ်နေမှာ"
"အေး . ဖြည်းဖြည်း စဉ်းစားကြတာပေါ့ကွာ စောင့်အုံးကွ ချစ်ဝင်းရ"
"ဟုတ်ကဲ့ . ."
ချစ်ဝင်းက သူ့ရှေ့မှ အရက်ခွက်ကို ကောက်၍ မော့လိုက်သည်။ အခု အသက်အရွယ်အထိ ချစ်ဝင်းမှာ ရည်းစားလည်း မထားဖူး။ မိန်းမလည်း မချဘူးပါ။ ဒါပေမယ့် သူမသောက်ဖူးတဲ့ အရက်ကတော့ ခပ်ရှားရှား။ အရက်ကိုတော့ ချစ်ဝင်းက ကြိုက်သည်။ အလုပ်ပြီးရင် သောက်ချင်သလောက်သောက်ဆို၍ ဦးလေးဖြစ်သူကလည်း ခွင့်ပြုထားလေတော့ ချစ်ဝင်းက

သူကြိုက်တတ်တာလေးကို မပြတ်မှီဝဲနေရသည်။
ခုလည်း ပွဲရုံမှာ အလုပ်သမားကြီး ဦးတရုပ်ကြီးနှင့် ညနေဖက် အတူထိုင်ဖြစ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးတရုပ်ကြီးမှာ သူတို့ပွဲရုံမှာ အလုပ်ဝင်လုပ်နေသည်မှာ ချစ်ဝင်းငယ်ငယ်ကတည်းကပင်ဖြစ်သည်။ နံမည်ကသာ ဦးတရုပ်ကြီး ဖြစ်ပေမယ့် တကယ်တော့ သူက ကရင်ကပြားကြီး ဖြစ်သည်။ အသက်က ၄၅-၄၆ လောက်ရှိပြီဖြစ်သည်။
နှစ်ယောက်သား အတန်ကြာအောင် နှုတ်ဆိတ်နေကြပြီးမှ ဦးတရုပ်ကြီးက စကားစသည်။
"ဒီလိုလုပ်ပါလား ချစ်ဝင်း"
"အင်း ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ"
"မင်းပြောရတာလဲ အားမရှိပါဘူးကွာ ငါတို့က ကြားကနေ အကြံပေး . . မင်းက ဟုတ်တိပတ်တိလည်း မရှိပါဘူးကွာ"
"ပြောမယ့်သာ ပြောစမ်းပါ ဦးတရုပ်ကြီးရာ"
"ဒီကောင်မလေးက အရိုင်းသက်သက်လေးဆိုတော့ ယောကျ်ားနဲ့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ထိလိုက်ရင် တစ်ခါတည်း တမ်းတမ်းစွဲသွားနိုင်တယ်ကွ"
"အင်း . . ပြောစမ်းပါဦး"
"မင်း ခင်စန်းဝင်းကို ဖက်နမ်းကွာ ချစ်ဝင်းရာ"
"ဟာ ဟုတ်တယ် ဒီအကြံကောင်းတယ်"
အားတက်သရော ဖြစ်သွားသော ချစ်ဝင်းကို ဦးတရုပ်ကြီးက အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ကြည့်နေသည်။
"ဟေ့ကောင် စာတောင်မပေးရဲပဲနဲ့ မင်း ဟုတ်ပါ့မလား"
"ဟုတ်တယ် စာမပေးတာက ငြင်းမှာစိုးလို့ . . ခုလိုဆိုတော့ သူ သာယာသွားနိုင်တယ် . ကျောင်းတုန်းက ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းတွေပြောတာလည်း ကြားဖူးတယ် . . ဦးတရုပ်ကြီး ပြောသလို လုပ်တာ ကောင်းတယ်"
"အေး အရေးအကြီးဆုံးတစ်ခုကတော့ လူမသိဖို့ပဲနော် လူသိရင်တော့ မင်း အဲဒီ့နေရာမှာတင် ကိစ္စပြတ်ပြီပဲ"
"ဟုတ်လား ကျေးဇူးပါပဲ ဦးတရုပ်ကြီးရာ"
"ကဲ ငါလဲ ရေချိန်ကိုက်နေပြီ အိမ်ကလည်း မျှော်နေမယ် ပြန်မယ်ကွာ ဒီနေ့ ငါ ပြောတာတွေလည်း မမေ့နဲ့ဦး ချစ်ဝင်းရေ"
"စိတ်ချသာ ပြန်ပေတော့ ဦးတရုပ်ကြီးရေ ကျွန်တော် အမြန်ဆုံး အကောင်အထည်ဖော်မှာပါဗျာ"

× × × × × × × × × ×

ဒီနေ့ မနက်ကတည်းက ဦးထွန်းမြိုင် ပွဲရုံမှ ပြန်သွားလေသည်။ ဦးတရုပ်ကြီးကလည်း ကလေးနေမကောင်းဟု အကြောင်းပြကာ ညနေ ၃ နာရီလောက်ကတည်းက အိမ်သို့ ပြန်သွားသည်။ ပွဲရုံမှာက ခင်စန်းဝင်းနှင့် ချစ်ဝင်းတို့ နှစ်ယောက်တည်းသာ ကျန်ခဲ့တော့သည်။
ညနေ ၄ နာရီထိုးတော့ ခင်စန်းဝင်းက ပစ္စည်းတွေသိမ်းကာ သိမ်းရင်း ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်တော့ ချစ်ဝင်းကို မတွေ့ရ။ ဒီနေ့ ချစ်ဝင်းတစ်ယောက် တမူထူးနေသည်ဟု ခင်စန်းဝင်း သတိပြုမိလိုက်သည်။ အရင်နေ့တွေလို ခင်စန်းဝင်း၏ အနားတွင် ရစ်သီရစ်သီနှင့် ချစ်ဝင်း လုပ်မနေပဲ ဖြတ်သွားဖြတ်လာလောက်သာ ခင်စန်းဝင်း၏ အနီးမှ သွားပါသည်။ သူမကို လှမ်း၍ပင် ချစ်ဝင်းကမကြည့်။ ဒီလိုဆိုပြန်တော့ ခင်စန်းဝင်းမှာ အခံရခက်သလိုမျိုးလေးတော့ ဖြစ်သွားရသည်။ ဒါပေမယ့် အိမ်ပြန်ချိန်ရောက်ပြီမို့ ဒီအကြောင်းတွေကို မေ့ဖြောက်ကာ ထိုင်ရာမှထ၍ အပေ့ါသွားရန် နောက်ဖေးဖက်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။ ဒါက ညနေပြန်ကာနီးတိုင်း ခင်စန်းဝင်း လုပ်နေကျအလုပ်ဖြစ်သည်။
ခင်စန်းဝင်းသည် နောက်ဖေးဖက်သို့လာရင်း ချစ်ဝင်းကို တွေ့လိုတွေ့ငြား ဟိုဟိုဒီဒီကြည့် ရှာကြည့်မိသေးသည်။ ချစ်ဝင်းကို မတွေ့ရ။ ဒါပေမယ့် ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် အပေ့ါအပါးသွားပြီး ရှေ့ဖက်သို့ ပြန်ထွက်လာသော လမ်းခုလတ်၌ပင် ချစ်ဝင်းနှင့် ပက်ပင်းတိုးတော့သည်။
"အကို ချစ်ဝင်း"
သူမ ဘာပြောမလို့ စကားစလိုက်သည်ကို သိချင်နေပေမယ့် ချစ်ဝင်းက သူမထံမှ စကားကို နားမထောင်တော့ပါ။ ဖောင်းဖောင်းလေးအိနေသော သူမ၏ လက်မောင်းလေးတစ်ဖက်ကို ရုတ်တရက် ဆွဲကိုင်လိုက်ရင်း ခင်စန်းဝင်း ကိုယ်လုံးလေးကို သူ၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ ဆွဲသွင်းလိုက်သည်။
"အို . ဖယ် . . ဖယ် . . ပါ . အို . အို . အု"
ရင်ခွင်ထဲသို့ ရုတ်တရက် ရောက်လာသော ခင်စန်းဝင်း ကိုယ်လုံးလေးကို သိမ်းကြုံး၍ ဖက်လိုက်ပြီး သူမ၏ ပါးလေးနှစ်ဖက်ကို နမ်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ချစ်ဝင်းက သူမ၏ နှုတ်ခမ်းသားလေးများကို သူ၏နှုတ်ခမ်းများဖြင့် ဖိကပ်၍ စုပ်နမ်းလိုက်တော့သည်။
ရုန်းကန်နေသော ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် နည်းနည်းတော့ ငြိမ်သွားသည်။ အဖိုဆိုရင် ရင်ဖိုတောင် မသန်းဖူးသော ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် တစ်ကိုယ်လုံး ဆောက်တည်ရာမရအောင် ဖြစ်၍ နေရလေသည်။
ဒီကြားထဲ ချစ်ဝင်း၏ လက်ကြီးတွေက အငြိမ်မနေပဲ ဘယ်တုန်းက ကိုင်ချင်နေမှန်းမသိ သူမ၏ ဖင်ဆုံကြီးများကို ဆုပ်နယ်ဖျစ်ညှစ်နေတော့သည်။
ဒါတင်မကသေး ချစ်ဝင်း၏ လက်တစ်ဖက်က နှစ်ယောက်ကြားသို့ တိုးဝင်ပြီး သူမ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားရှိ အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကို လက်ဝါးနှင့်အုပ်၍ ဆုပ်လိုက်သေးသည်။ သူ့လက်ကြီးကို အတင်းဆွဲဖယ်လိုက်မှ

သက်သာရာရသွားသည်။
၁၀ မိနစ်မျှကြာသွားသောအခါတွင်မှ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို ချစ်ဝင်းက လွှတ်၍ ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ . .
"ချစ်လို့ပါ အစန်းရယ် . . စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်" တဲ့။
အခွင့်အရေးရတုန်း အတင်းရုန်းဖယ်၍ ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် ချစ်ဝင်း၏ ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်၍ ပြေးတော့သည်။ သူမ၏ ခြေထောက်များမှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ပင် ထိလိမ့်မည်ဟု မထင်ပေ။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း နုံးချိ၍ မောဟိုက်နေရသည်။ ချစ်ဝင်းကို လှမ်း၍မျှပင် မကြည့်တော့ပဲ ခင်စန်းဝင်းသည် ရှိသမျှ ခွန်အားကို ထုတ်၍ ပြေးထွက်ခဲ့လေတော့သည်။

× × × × × × × × ×

ချစ်ဝင်း၏ ဦးလေးဦးထွန်းမြင့်မှာ အသက် ၄၅ နှစ်သာရှိသော သားသမီးမရှိသည့် မုဆိုးဖိုကြီးဖြစ်သည့် အလျောက် ချစ်ဝင်းကိုသာ ကူဖော်လောင်ဖက်လုပ်၍ နေရလေသည်။
ထို့ပြင် ဦးထွန်းမြင့်ကလည်း အရွယ်ကလည်းရှိသေး ကျန်းမာရေးကလည်း ကောင်းလေတော့ သွေးသားဆန္ဒအရ ကြေးစားမိန်းမတို့ကို တစ်လ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်လောက်တော့ ခေါ်ယူပျော်ပါးလေ့ရှိသည်။ ပျော်ပါးသည့် နေရာကတော့ ပွဲရုံအပေါ်ထပ်တွင်ဖြစ်သည်။ ချစ်ဝင်းက ဦးထွန်းမြင့်၏ ကူဖော်လောင်ဖက်ဆိုသော်လည်း အိမ်တွင်မနေပဲ ပွဲရုံတွင်နေသူဖြစ်သည်။
ဦးထွန်းမြင့် ပျော်ပါးမည့်ညမျိုးတွင် ပွဲရုံအပေါ်ထပ်၌ ခေါ်ယူထားသော ကြေးစားမိန်းမနှင့် ဦးထွန်းမြင့်တို့ ပျော်ပါးနေစဉ်တွင် ချစ်ဝင်းက ဦးထွန်းမြင့်၏ နေအိမ်တွင် သွား၍ အိပ်ရလေသည်။ ဒီနေ့ညလည်း ခေါ်ထားသောမိန်းမက ည ၈ နာရီလောက်ကတည်းက ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ ဦးလေးဦးထွန်းမြင့်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ည ၁၁ နာရီလောက်မှ ရောက်လာမည် ဖြစ်သည်။ သူ မရောက်မီ ချစ်ဝင်းက ပွဲရုံတွင် နေရမည်ဖြစ်ပြီး ဦးထွန်းမြင့်ရောက်မှ ချစ်ဝင်းက အိမ်သို့ သွားရမည်ဖြစ်သည်။
ချစ်ဝင်း တစ်ခါမှ မိန်းမ မလုပ်ဖူးသေးပါ။ ရောဂါရမှာ ကြောက်သည်။ အရက်မူးမူးနဲ့ အပြာကားတွေ စာအုပ်တွေတော့ ဖတ်ဖူး၊ကြည့်ဖူးထားသည်။ ဒီအရွယ်ထိ ဘယ်မိန်းမကိုမှ မလုပ်ဖူးသေးပေမယ့် ခင်စန်းဝင်းကို လုပ်ဖူးချင်သည်။ ခင်စန်းဝင်း၏ မျက်နှာလေးမှာ မျက်လုံးမို့မို့ နှာတံသွယ်သွယ်လေးနှင့် နှုတ်ခမ်းပါးလေးတွေက ချစ်စရာကောင်းလှပေသသည်။ နို့လေးကလည်း တင်းတင်းရင်းရင်းလေး လုံး၍နေတော့ နယ်ပေးချစ်စရာကောင်းပေတော့သည်။ လုပ်ချင်စရာ အကောင်းဆုံးကတော့ အချိုးအဆစ်ကျပြီး ကားထွက်နေသော ဖင်ဆုံကြီးတွေပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ခုခုများ ကုန်းပြီး လုပ်နေတုန်း နောက်ကနေ မြင်လိုက်ရရင် အတင်းပင် ဝင်၍ ကြုံးပစ်လိုက်ချင်စိတ်တွေက တဖွဲဖွဲ ပေါ်ပေါက်၍ လာရသည်။
ပွဲရုံအောက်ထပ်တွင် ထိုင်ရင်း အရက်သောက်နေသော ချစ်ဝင်းတစ်ယောက် ဦးထွန်းမြင့်ကို သတိရလိုက်သည်။ ညနေက နမ်းခဲ့ စုပ်ခဲ့ ကိုင်ခဲ့ တွယ်ခဲ့တာ ဖက်ခဲ့တာလေးတွေကို ပြန်ပြီး စမြုံပြန်ရင်း စိတ်တွေထကြွ၍ နေတော့သည်။
ခင်စန်းဝင်းနဲ့ ညနေက ကြုံခဲ့ပြီး မရိုးမရွ ဖြစ်နေရသော ချစ်ဝင်းတစ်ယောက် ဒီည အရက်ပို၍ သောက်နေမိသည်။ နည်းနည်းများသွားသည်။ ခွက်ထဲရှိ နောက်ဆုံးလက်ကျန် အရက်ကို မော့ချလိုက်ပြီး အပေါ့သွားချင်၍ နောက်ဖေးဖက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ညနေက ဒီနေရာလေးမှာ ခင်စန်းဝင်း၏ ပါးပြင်လေး လည်တိုင်လေး နို့အုံလေးတွေကို နမ်းခဲ့သေးသည်။ သူမ၏ အဖုတ်အိအိလေးကိုပင် ကိုင်ခဲ့သေးသည်။ သင်းသင်းပျံ့ပျံ့လေး မွှေးကြိုင်နေသော အပျိုရနံ့လေးက ခုထိ ရနေတုန်းပင်။
"အစ်ကိုချစ်ဝင်း ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ"
ချစ်ဝင်းလည်း ရီဝေစွာနဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ခင်စန်းဝင်းရယ်လေ . . ညက မှောင်နေပေမယ့် လရောင်အလင်းအောက်မှာ ခင်စန်းဝင်းက ပြုံးပြုံးလေး အလုတွေ ပိုနေပြန်လေသည်။
"လာလေ အစ်ကိုချစ်ဝင်း အပေါ်ထပ်သွားကြရအောင်"
တယ်ဟုတ်နေပါလားဟု ချစ်ဝင်းစိတ်ထဲတွင် ထင်လာရသည်။ အမြဲတမ်း ကွေ့ပတ်ရှောင်နေတတ်သော ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် ဒီတစ်ခါတော့ ထိပ်တိုက်တွေ့ချေပြီ။ ထွေးနေအောင်ဖက်ပြီး ပါးပြင်လေးကို တလကြမ်း နမ်းပစ်လိုက်လေသည်။ အဖုတ်လေးကိုပါ ပွတ်သပ်ပေးနေမိသည်။
"အပေါ်ထပ်ကို သွားကြစို့ အစ်ကိုရယ် . . နော် . . . "
မောသံလေးနှင့်ပြောရင်း ချစ်ဝင်းကို တွဲခေါ်ခဲ့သည်။ ဒီတစ်ခါ ခင်စန်းဝင်းရဲ့ ကိုယ်သင်းရနံ့လေးတွေက ပိုမွှေးနေသလိုပင် . . မဟုတ်မှလွဲရော ခင်စန်းဝင်း ရေမွှေးတွေ ဆွတ်လာတာဖြစ်မယ် . .
အပေါ်ထပ်ရောက်တော့ ခင်စန်းဝင်းအား ချစ်ဝင်းက နောက်ကနေ သိုင်းဖက်ပြီး လည်ပင်းတို့ နားရွက်တို့ကို နမ်းနေပြန်သည်။ ဒီအချိန်မှာပဲ ခင်စန်းဝင်းက ချစ်ဝင်းရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို သူမ၏ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေနဲ့ လာစုပ်တော့ ချစ်ဝင်းငေးနေမိပြန်တယ်။
ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် ကောင်းကောင်းတိုးတက်နေပါပြီ။ သူ့နှုတ်ခမ်းပါးလေးတွေကို ချစ်ဝင်းနှုတ်ခမ်းထူထူကြီးနဲ့ စုပ်တော့ သူ့လျှာလေးနဲ့ ချစ်ဝင်းရဲ့လျှာကြီးကို လာကလိပြန်တယ်။ စပို့ရှပ်လေးထဲ လက်နှိုက်ပြီး သူမရဲ့ နို့အုံလေးတွေကို ကိုင်တော့ အောက်က ဘော်လီအင်္ကျီက မပါပြန်ဘူးလေ။ ဒါနဲ့ လည်တိုင်လေးကို နမ်းပြီး နို့လေးကိုစို့ကာ ခင်စန်းဝင်းရဲ့ ဖင်သားအိအိကြီးတွေကို ပွတ်သပ်ပေးလိုက်တော့ သူမရဲ့ အသက်ရှူသံလေးတွေဟာ တအင်းအင်းနဲ့ ပိုပြီး

ပြင်းထန်လာတော့တယ်။
ခါတ်သိတဲ့ ကြီးကဖြင့် ခင်စန်းဝင်းလက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ကြားထဲက အတင်းရုန်းကန်ထွက်နေတယ်။ ထမီချွတ်ပြီး
အဖုတ်လေးကို ပွတ်ရတာ ဒီတစ်လကြိမ် ပထမဦးဆုံး အတွေ့အကြုံပင် မဟုတ်လား . . အရည်တွေ စိုရွှဲနေတဲ့
အဖုတ်လေးထဲကို လက်ညှိုးအဆုံး ထိုးသွင်းလိုက်မိတယ်။
ခင်စန်းဝင်းကို လှဲပြီး လုပ်မယ်ကြံကာမှ သူမက အရင် ချစ်ဝင်းကို အတင်းတွန်းလှဲပစ်လိုက်တယ်။ ပြီးမှ
ပေါင်နှစ်လုံးကြားထဲဝင်ပြီး ထိပ်ဖျားကို သူမရဲ့ လျှာလေးနဲ့ ယက်ပေးတော့တယ်။ ရှိုးတွင်းချဉ်ဆီထဲက ကျင်နေသလိုပဲ . .
တန်ကို သူမပါးစပ်ထဲက ငုံလိုက် စုပ်လိုက် ပြန်ထုတ်လိုက်နဲ့ တဖြည်းဖြည်းချင်း လုပ်ပေးနေကာ အကြောပြိုင်းပြိုင်း
ထနေသော အချောင်းကြီးပတ်လည်ကိုလည်း သူမ၏ နှုတ်ခမ်းနွေးနွေးလေးများနဲ့ တပြွတ်ပြွတ် မြည်အောင် စုပ်ပေးနေတယ်။
ချစ်ဝင်း အသက်ရှူသံတွေ ပြင်းထန်လာသည်။ မနေနိုင်တော့ဘူးလေ . . ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် တက်လုပ်ပစ်တာပဲ ကောင်းပါတယ်
ဆိုပြီးတွေးကာ ခင်စန်းဝင်းကို ခြေရင်းဖက်ကို တွန်းလှဲချပစ်လိုက်တယ်။ နောက် အပေါ်ကနေတက်ခွပြီး နို့လေးတွေ ငုံကာစို့၍
ရှိသေးတယ် ချစ်ဝင်းတစ်ယောက် အရည်တွေ ထွက်ကျကုန်လေပြီ။
ခင်စန်းဝင်းက အောက်ကနေပြီး တခစ်ခစ်နဲ့ ရီနေတော့တယ်။ အဖုတ်ကိုမလိုးရသေးပဲ လေထဲမှာတင် နဲနဲပျော့သွားရတယ်။
ခင်စန်းဝင်းက အကင်းပါးလို့ တော်သေးတယ်။ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်ပြီး ပေါင်ချင်းလည်း ပွတ်ပေးနေတယ်။ သူမနို့လေးကို
တစ်ဖက်စို့ပြီး တစ်ဖက်က နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို ပွတ်ချေပေးနေမိတယ်။ ခါးနဲ့ တင်ပါးကို ပွတ်ပေးနေရင်း ကားထွက်နေတဲ့
ဖင်နှစ်လုံးကြားက သူမရဲ့ ဖင်ခေါင်းလေးထဲကို လက်ညှိုးနဲ့ ထိုးလိုက်တော့ ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် တုန်၍ သွားသည်။
သူမရဲ့ လက်လေးနဲ့ ီးကို ဆုပ်ကိုင်ထားသလို ပွတ်ပေးနေသည်မို့ ဒေါသကြီးနေတဲ့က တဆတ်ဆတ်နဲ့ ထောင်လာပြန်တယ်။
ဒီတစ်ခါ အလွဲမခံနိုင်ဘူး ထင်ပါရဲ့ . . သူမရဲ့ လက်ကလေးနဲ့ ကိုကိုင်ပြီး အဖုတ်ဝကို တေ့ပေးလိုက်တယ်။
က ဗြစ် . ဗြစ် ဆိုတဲ့အသံနဲ့အတူ အခေါင်းထဲသို့ စောင်းပြီး ဝင်သွားတယ်။ ဘာပြောကောင်းမလဲ
ဆောင့်လိုက်တာအားကုန်ပေါ့ . . ခင်စန်းဝင်းကလည်း အောက်ကနေပြီး ညှစ်ပြီး စကောဝိုင်းကတစ်မျိုး ကော့ပေးတာကတစ်ဖုံ
လုပ်ပေးနေတော့ ချစ်ဝင်းတစ်ယောက် ရင်ထဲမှာ ဟာကနဲ ဖြစ်လိုက် ဖိုကနဲ ဖြစ်လိုက ခံစားနေရပါတယ်။ မျှော့ပါတယ်ဆိုတာ
ဒီအဖုတ်မျိုးထင်ပါရဲ့ ကို ဆုပ်ဆုပ်ပြီး ဆွဲနေတယ် . လုပ်ရတာ စီးစီးပိုင်ပိုင်ရှိနေတယ်လေ။
“အင်း . . အင်း . ဟင်း အကိုရယ် . . လုပ်ပါ နာနာလေး ဆောင့်စမ်းပါ”
ချစ်ဝင်းက စကားမပြောပဲ အလုပ်နဲ့ သက်သေပြလိုက်တယ်။ စီးစီးပိုင်ပိုင် ဆွဲထားတဲ့ အဖုတ်အတွင်းသားတွေထဲက
ရုန်းထွက်ပြီး ထပ်ခါထပ်ခါ လုပ်ပစ်လိုက်တော့သည်။ တာဝန်ကျေတဲ့ ီးက မှန်မှန်ကြီး ဆောင့်လိုးပေးနေတယ်။ အဖုတ်က
ကြွလာတယ် . . ီးက ပြန်ဖိချလိုက်နဲ့ အံကိုက်ဖြစ်နေတယ်။
“ပြီးကာနီးပြီ အကိုရယ် . . နာ . . နာ . . ိုးပေးပါ”
လေးငါးဆယ်ချက်လောက် ဆောင့်ပေးလိုက်တော့ နှစ်ဦးစလုံး သုတ်ရည်တွေက အိပ်ယာလေးပေါ်မှာ အိုင်ထွန်းသွားတယ်။
ချစ်ဝင်းက သူမရင်ဘတ်ပေါ်မှာ မှောက်ချပြီး မှိန်းနေရာက ခင်စန်းဝင်းကို ဖက်လိုက်ရင်း လန့်သွားတယ်။

မှားပြီ ဘယ်ကလာ ခင်စန်းဝင်းဟုတ်ကမှာလဲ ဦးလေးအတွက်ခေါ်ထားတဲ့ အမျိုးသမီးပဲ . . အမူးပြေတော့လည်း သိပြီပေါ့ . .
ကမန်းကတန်းထပြီး ချစ်ဝင်း ကို ရှုပ်ကနဲ နှုတ်လိုက်တယ်။
“သွား . . သွား . . နောက်ဖေးမှာ ရေချိုးလိုက် ဦးလေးလာတော့မယ်”
မချောက ချစ်ဝင်းကို မျက်စောင်းလေးတစ်ချက်ထိုးပြီး ခြေဆောင့်၍ ထွက်သွားလေတော့သည်။ ထိုအခါကျမှ ချစ်ဝင်းက
အိပ်ယာခင်းကို ထွေးပြီး ဖယ်လိုက်ကာ အပိုရှိသော အိပ်ယာခင်းကို လဲ၍ ပေးလိုက်လေတော့သည်။

× × × × × × × × × ×

“အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲဟေ့ ချစ်ဝင်း” “မနေ့က လှုပ်ရှားလိုက်တယ် ဦးတရုပ်ကြီးရ” “အေး ဒါကြောင့် ကောင်မလေး ဒီနေ့
အလုပ်မဆင်းတာကိုး” “မဆိုင်ပါဘူးဗျာ . သူ့အစ်မ လာပြောတာတော့ နေမကောင်းလို့တဲ့ ၃ ရက်လောက်နားမယ်တဲ့” “ဒီလိုပဲ
ပြောကြတာပေါ့ကွ အမှန်က မျက်နှာပူလို့ မလာတာနေမှာကွ” “စိတ်ဆိုးပြီး အလုပ်ပြန်မဆင်းရင် ဒုက္ခပဲ ဦးတရုပ်ကြီးရာ . . ”
“ဟ ချစ်ဝင်း မင်းကို မုန်းတယ်ပဲထားဦး . မင်းဦးလေးမျက်နှာက ရှိသေးတယ်လေ . . မဆင်းတော့ဘူး ဆိုရင်လည်း ၃
ရက်နားမယ်လို့ လာပြောနေတာ့မှာ မဟုတ်ဘူး” “အင်း ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ . . ” “မင်းကိုရော ခင်စန်းဝင်းက ပါးတွေ
ဘာတွေ ရိုက်သွားသေးလား” “ဟာ ဦးတရုပ်ကြီးကလည်း ကြံကြံဖန်ဖန် ပြောတော့မယ်ဗျာ . . မျက်စောင်းထိုးသွားရုံလောက်ပဲ
ရှိတာပါ” “ဟ . ဒါဆို မင်းအခြေအနေ ကောင်းပြီလို့သာ မှတ်လိုက်ပေတော့” “ဟုတ်မှလဲ လုပ်ပါ ဦးတရုပ်ကြီးရာ . . ”
“ဟုတ်တယ်ကွ ဒီမှာ ငါက မင်းထက် အသက်ကြီးပါတယ်ကွာ မင်းထက်လည်း အများကြီး ပိုပြီး ကြုံဖူးပါတယ် ငါပြောတာ
ယုံစမ်းပါ” “အခြေအနေ ကောင်းတာကတော့ ဟုတ်ပါတယ် ဒါပေမယ့် သူအလုပ်ပြန်ဆင်းလာရင် ကျွန်တော်
ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ” “အေး မင်းမိန်းမလုပ်ဖူးလား” ချစ်ဝင်း ငိုင်သွားသည်။ ပြီးမှ . . “မလုပ်ဖူးပါဘူးဗျာ . . ” ညက
ဦးလေးအတွက် ခေါ်ထားသော အမျိုးသမီးကို လုပ်ခဲ့သည်ကို ချစ်ဝင်းက ထိန်ချန်ထားလိုက်သည်။ “ဒါဆိုရင် မင်း
အတွေ့အကြုံရှိဖို့တော့ လိုမယ်ကွ” “ဆိုစမ်းပါဦး . . ” “မိန်းမလုပ်ဖူးအောင် အတွေ့အကြုံရှိအောင် အမြန်သာ လုပ်ပေတော့”
“ဘယ်လို လုပ်ရမှာလဲဗျာ ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါ” “ပိုက်ဆံပေးရတဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး လုပ်စမ်းကွာ”
“ကျွန်တော်မှ မသိတာပဲ . . ” “ခက်ပ ချစ်ဝင်းရာ မင်းလို လူငယ်က မသိဘူးဆိုတော့ ငါက ခွကျတာပေါ့ကွ . ကဲပါကွာ
ဒီနေ့တော့ အချိန်လည်း မရှိတော့ဘူး ငါစီမံပေးပါ့မယ် . . ငါ့အသိ ဆိုက်ကားသမားလှမြင့်က ဒါမျိုးတွေ ကျွမ်းတယ်ကွ”

"ညဖက်မှ ဖြစ်မှာနော် ဦးတရုပ်ကြီး" "အေးပါကွာ ငါသိပါတယ် ညကျ ဒီမှာ မင်းတစ်ယောက်ပဲ ရှိတာပဲ . မနက်ဖြန်ကွာ ဟုတ်လား မနက်ဖြန် . . " "ပိုက်ဆံက ဘယ်လောက် ရှာခဲ့ရမှာလည်း" "လိုလိုမယ် ထောင့်ငါးရာ နှစ်ထောင်လောက်တော့ ရှာထားပေါ့ကွာ" "ဟာ မများဘူးလားဗျ" "ဈေးနည်းတာတွေကျတော့ စိတ်မချရဘူးကွ တော်ကြာ ရောဂါရမှာလည်း ကြောက်ရသေးတယ်" "ကဲ ကောင်းပါပြီဗျာ မနက်ဖြန်ည ကျွန်တော် စောင့်နေမယ် ဦးတရုပ်ကြီး"
"စိတ်သာချနေပါကွာ ဟဲ . . ဟဲ . . "

× × × × × × × × × × ×

နာမည်က ပြုံးပြုံးတဲ့ . . ဦးတရုပ်ကြီးက ချစ်ဝင်းအတွက် ရှာလာတာလေ၊ ည ၈ နာရီခွဲလောက်က ဦးတရုပ်ကြီးကိုယ်တိုင်ပဲ လာပို့သွားတယ်။ ကောင်မလေးက မဆိုးပါဘူး . . တော်တော်လေး တောင့်တယ်။ အသက်က ၁၆ နှစ်ပြည့်ရုံလေးပဲ ရှိသေးတယ်။ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းလေး မျက်ခုံးထူထူလေးနဲ့ ရုပ်ရည်လေးကလည်း သန့်သန့်ပြန့်ပြန့်လေးဖြစ်သည်။ လမ်းမှာတွေ့ရင် ထင်ရက်စရာမရှိ။ ချစ်ဝင်းက စပ်စုကြည့်တော့ "ကျမ အဝတ်အစားဖိုးလာရှာတာ . . " တဲ့ . . "မင်းမှားတာပေါ့ ညီမရယ် . . ဒီလိုကနေပြီး တစ်ဆင့် တစ်ဆင့်နဲ့ ကြေးစားလုံးလုံး ဖြစ်သွားရင် ဒုက္ခပဲ" "အို လူသာ အဓိကပါနော် . . " ချစ်ဝင်းက ဘာမှပြန်မပြောတော့ပဲ သူမရဲ့ အင်္ကျီလေးတွေကို ချွတ်သည်။ "အင်္ကျီတွေ မချွတ်နဲ့ရှင်" "တစ်ကိုယ်လုံး ချွတ်ပြီးလုပ်မှ ကောင်းတာပေါ့ ညီမရဲ့" "အို . . ကျမ ရှက်တယ်" ပထမဆုံး စွန့်စားရတာဆိုတော့ ပြုံးပြုံးခမျာ ရှက်ရှာမှာပေါ့ . . ဒါပေမယ် . . "မရဘူး အကုန်ချွတ်ပြီးမှ လုပ်မယ်" "အို . ကျွတ် . . ဒုက္ခပါပဲရှင်" ပြုံးပြုံးခမျာ အင်္ကျီချွတ် ဘရာစီယာချွတ် လုပ်နေတုန်း ချစ်ဝင်းက ထိုင်၍ကြည့်နေလေသည်။ ဒီမှာတင် ချစ်ဝင်းရဲ့ ီးက တားမရ ဆီးမရ ထောင်မတ်၍ လာသည်။ ပြုံးပြုံး၏ နို့လေးတွေက တောင်ပူစာလေးတွေလို မို့မောက်လို့ ဝင်းအိကာနေကြသည်။ နို့သီးခေါင်းလေးတွေက နီရဲလို့ သေးသေးလေးတွေ ဖြစ်သည်။ တကယ့်ကို လှတဲ့ကောင်မလေးပင် ဖြစ်သည်။

"အိုး . ဘာထိုင်ကြည့်နေတာလဲ လုပ်မှာဖြင့် လုပ်ပါတော့လား" "ထမီမှ မချွတ်ရသေးတာ . " "ထမီတော့ လုန်လုပ်ပေါ့ရှင် . . တစ်ခါတည်း ဘာမှန်းလည်း မသိဘူး . အကုန်ချွတ်နေရတာပဲ" ပြုံးပြုံးက မျက်ရည်လေးတွေ ဝိုင်းနေသည်။ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများက တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေသည်။ သူမ၏ တစ်ကိုယ်လုံးသည်လည်း နတ်ကျသလို တုန်နေသည်။ ဝတ်ချင် စားချင်လွန်းလို့သာ ရူးရူးမိုက်မိုက်နဲ့ လိုက်လာခဲ့ပေမယ့် အတွေ့အကြုံမရှိဘူးဆိုတာ သိသာလှသည်။ ချစ်ဝင်းက သူမ၏ ကိုယ်လုံးကစ်ကစ်လေးပေါ်သို့ ထက်ခွလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ကောင်မလေး၏ မျက်လုံးလေးများသည် မှေးစင်း၍ ကျသွားလေတော့သည်။ မျက်နှာလေးကို စောင်းပြီး တစ်ဖက်သို့ လှည့်ထားတဲ့ အမူအယာလေးကကို စပ်ယှက်မှုကို အတွေ့အကြုံ မရှိဘူးသေးတဲ့အကြောင်း ဝန်ခံနေရှာသလိုပင်ဖြစ်သည်။

"ညီမ အရင်က ခံဖူးသလား" "အိုး ဘာတွေ လျှောက်မေးနေမှန်းကို မသိဘူး" မျက်နှာလေးတစ်ခုလုံး နီရဲသွားကာ ချစ်ဝင်းကို မျက်စောင်းတစ်ချက် လှမ်းထိုးပြီး နှုတ်ခမ်းလေးများကို ပြတ်လုမတတ် ကိုက်ထားရှာသည်။ တုန်ခါနေတဲ့ သူ့ကိုယ်လုံး အိအိထွေးထွေးလေးကို ချစ်ဝင်းက တအားသိမ်းကြုံး ဖက်ထားရင်း မာတောင်နေသော သူ၏ ီးကြီးကို သူမရဲ့ ပေါင်တံပြည့်ပြည့် ဖြိုးဖြိုးနှစ်လုံးကြားကို ထိုးသွင်းပြီး နှပ်ထားလိုက်သည်။ ချစ်ဝင်းက ဆတ်ကနဲ ညှစ်လိုက်လို့ 'အင့်' ကနဲဆိုသော အသံလေးနဲ့အတူ ပြုံးပြုံးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ ဖင်ကြီးက ကော့တက်လာသည်။ ကြွမောက်လုံးတင်းတဲ့ ဆီးခုံရိုးနဲ့ ချစ်ဝင်းရဲ့ ီးထိပ်ဟာ တင်းတင်းကြီး ထိုးမိသွားကြတယ်။ ကောင်မလေးဆိုတာ တစ်ကိုယ်လုံး သိသိသာသာကြီးကို တုန်ယင်နေတော့တယ်။ သူမသည် အတော်ပင် ရှက်ရှာမှာပင် ဖြစ်သည်။ "ဘာဖြစ်မှန်းလည်းမသိဘူး . တုန်နေတာပဲ" ဟု ဆိုသော ငိုသံပါလေးနှင့် သူမကို သူမ စိတ်မရှည်သလို ပြောလိုက်သံလေးသည် သနားစရာလိုလို စိတ်လှုပ်ရှားသလိုလိုပင် ဖြစ်သည်။ ချစ်ဝင်းကလည်း တစ်စထက် တစ်စ တင်းလာသော သူ၏ ီးကြီးကြောင့် အချိန်တန်ပြီဆိုသော အတွေးဖြင့် ပြုံးပြုံး၏ အဖုတ်လေးကို ကိုယ်လုံးနှစ်ခုကြားကနေ လက်လျှိုသွင်းပြီး စမ်းလိုက်သည်။ အို . . နူးညံ့ပြောင်တင်းပြီး နွေးနွေးကျစ်ကျစ် အဖုတ်အုံ ဆီးခုံလေးကို အရင်ကိုင်မိလိုက်လေသည်။ "အာ . လက်ကြီးနဲ့ မကိုင်ပါနဲ့ရှင် . " ကောင်မလေးက သူမ၏လက်ဖြင့် ချစ်ဝင်း၏လက်ကို အတင်းပြန်၍ ဆွဲထုတ်တော့သည်။ ပြုံးပြုံး၏ ကိုယ်လုံးလေးဟာလည်း ဆတ်ကနဲ ခါကနဲ တွန့်တွန့်သွားတာကို တွေ့ရသည်။ သို့သော် ချစ်ဝင်းလက်က အဖုတ်ခုံးခုံး နွေးနွေးအိအိလေးကို အုပ်ကိုင်ထားရာက တစ်ချက်မှ လွှတ်မပေးတော့ချေ။ ပြုံးပြုံး၏ အဖုတ်လေးတွင် အမွေးများ လုံးဝမရှိပဲ ပြောင်သလင်းခါ၍ နေသည်။ ဆီးခုံ အဖုတ်အုံလေးက တင်းပြီး ဖောင်းကားနေသည်။ ဖားခုံညှင်း ကျောကုန်လေးလို အဆီတဝင်းဝင်းဖြင့် မာကျစ်၍ နေသည်။ အကွဲကြောင်းလေးကလည်း စေ့ကပ်ပြီး ညပ်လို့နေသည်။ ချစ်ဝင်းမှာ ပြုံးပြုံး၏ အဖုတ်မာမာကျစ်ကျစ်လေးကို ကိုင်ရရုံဖြင့်ပင် က သံချောင်းကြီးတစ်ချောင်းသကဲ့သို့ မာတင်း၍ တောင်လာတော့သည်။ သူမ၏ အဖုတ်လေးကို ကိုင်စမ်း၍ နေသော ချစ်ဝင်း၏ လက်ကို ဆွဲဖယ်ရင်းဖြင့် နှင့် အဖုတ်ကြားကို ရောက်လာသော သူမ၏ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး လက်ကလေးက ချစ်ဝင်း၏ ကျွဲပေါက်လောက်ရှိသော လိင်တန်ကြီးကို မရဲတရဲလေး ကိုင်စမ်း၍ လာတော့သည်။ သူမ၏ လက်ကလေးများကမူ တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်၍ နေလေသည်။ ချစ်ဝင်းက သူ့လိင်တန်ကြီးကို ဆုပ်ထားသော ပြုံးပြုံး၏ ခပ်နွေးနွေး လက်ကလေးများကြားသို့ မသိမသာလေး ထိုးသွင်းပြီး ညှောင့်ပေးနေလေသည်။ ပြုံးပြုံးသည် တကယ့်အရိုင်းလေးပင်ဖြစ်သည်။ လိင်တန်းကို တဖြေးဖြေးကိုင်ရင်း ဂွင်းတိုက်ပေးနေသလို ဖြလိုက် ညှစ်လိုက် လုပ်နေတော့သည်။
လိင်တန်တစ်ချောင်လုံးမှာရှိသော အကြောကြီးများက တင်းတင်းသွားပြီး ဖုထစ်၍လာကာ အပြိုင်းပြိုင်းထ၍ လာတော့သည်။

ချစ်ဝင်း၏ လက်က ပြုံးပြုံး၏ နို့နှစ်လုံးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီးပင် ဆုပ်နယ်၍ နေတော့သည်။ ဒီကမှတစ်ဆင့် ပေါင်ကြားထဲတွင် ထိုးသွင်း၍ အဖုတ်ဝသို့ တေ့ထောက်မိထားသော ချစ်ဝင်း၏ လိင်တန်ကြီးက ပြုံးပြုံး၏ အခေါင်းထဲသို့ တရွေ့ရွေ့ တိုးဝင်၍ လာသည်။ ချစ်ဝင်း၏ ီးပေါ်မှ ပြုံးပြုံး၏ လက်လေးက ပြန်၍ ထွက်လာပြီး သူမ၏ ဆီးစပ်နှင့် တင်ပါးလေးကို ဖိ၍ပွတ်ကာ မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးကိုလည်း စုံမှတ်၍ ထားလိုက်လေတော့သည်။ သူမ၏ မျက်နှာလေးတစ်ခုလုံးမှာလည်း ရှုံ့မဲ့၍ နေချေသည်။ ချစ်ဝင်းက သူ့ီးကို ပြုံးပြုံး၏ အခေါင်းထဲသို့ တစ်ချောင်းလုံး မသွင်းသေးပဲ တစ်ဝက်လောက် ဝင်သွားသည်နှင့် ီးကို ပြန်၍ ဖြေးဖြေးလေး ဆွဲထုတ်ကာ အဖုတ်အဝသို့ လီးဒစ်ကြီးရောက်သည်နှင့် တဖန် အခေါင်းထဲသို့ သူ၏ ီးကြီးကို ညင်သာစွာ ပြန်၍ ထိုးသွင်းသည်။ မူလကအတိုင်း တစ်ဝက်မျှ ဝင်ပြီးသွားသောအခါတွင်တော့ တစ်ခါပြန်ချွတ်ကာ ီးတစ်ဝက်မျှနှင့်ပင် ပြုံးပြုံး၏ အခေါင်း ကျဉ်းကျဉ်းကြပ်ကြပ်လေးထဲကို ညှောင့်ရင်း ထိုးသွင်းပေးနေသည်။

အခေါင်းထဲတွင် တစ်စထက် တစ်စ စိုစွတ်၍ လာပြီး အရသာတွေ့လာပုံရသော ပြုံးပြုံး၏၏ အဖုတ်ကြီးမှာ ကြွကနဲ ကြွကနဲ ဖြစ်လာသည်။ သူမ၏ ပါးစပ်ပေါ်တွင် ဖိ၍ တင်ထားသော သူမ၏ လက်လေးတစ်ဖက်မှာ ပါးစပ်ပေါ်မှ ဖယ်ခွာသွားပြီး သူမ၏ ခေါင်းအုံးအောက်မှ ခေါင်းအုံးအစွန်းကို ညှစ်၍ ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ ီးတစ်ဝက်မျှဖြင့် ဖြေးဖြေးချင်း ညင်သာစွာ ညှောင့်ပေးနေရင်းက ချစ်ဝင်းသည် ခပ်သွက်သွက်လေး ညှောင့်၍ လေးငါးကြိမ်မျှ လုပ်လိုက်ပြီး ဆတ်ကနဲ သူ၏ ီးကို အခေါင်းထဲသို့ ထပ်တိုး၍ သွင်းလိုက်သည်။ ချစ်ဝင်း၏ အချောင်းကြီးက လျောကနဲ ဝင်သွားပြီး သူမ၏ အဖုတ်ဝနှင့် ချစ်ဝင်း၏ လိင်တန်ကြီးအရင်းတို့ ဖိမိကပ်မိကြလေသည်။ "အား . . လာ။ . . လား . . အိုး . . အိုး . . " လိင်တန်ကြီးက သူမ၏ အခေါင်းထဲသို့ တစ်ချက်တည်းနှင့် ဝင်၍ သွားသည်ဖြစ်သော်လည်း ကောင်မလေးကတော့ တစ်ခွန်းမက ညည်းတွား၍ နေရတော့သည်။ အထက်သို့ ခါးလေးတစ်ချက် ကော့၍ မျက်နှာလေးတစ်ချက်သာ မဲ့သွားရသည်။ ကောင်မလေး၏ လက်က ချစ်ဝင်း၏ ရင်ဘတ်က အမွေးတွေကို ပွတ်ပေးလိုက် လက်မောင်းကြီးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက် ခေါင်းအုံးကို စုကိုင်လုကီဖြင့် ဘာလုပ်လို့ ဘာလုပ်ရမည်မသိအောင်ကို အနေခက်နေရရှာသည်။ "ဖြစ် . . ဘွတ် . . စွပ် . . ပြွတ် . . အင့် . . အင့် . . အ . . အား . . အင်း" အခေါင်းထဲသို့ လိန်တန်ကြီး တဆုံးဝင်သွားပြီးသည်နှင့် သူ့ီးကို အငြိမ်မနေတော့ပဲ ချစ်ဝင်းက ထုတ်ချီ သွင်းချီနှင့် မနားတမ်းလုပ်တော့သည်။ ပြုံးပြုံးကလည်း သူမ၏ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ထပ်၍ ဖြဲပေးလေသည်။ ခပ်ဖြေးဖြေး ဆောင့်၍ လုပ်နေသော်လည်း ကြီးမားလှသော ချစ်ဝင်း၏ လိင်တန်ကြီးကြောင့် အခေါင်းဝမှ နှုတ်ခမ်းသားလေးများသည် စုလိုက် ကြုံ့လိုက်ဖြစ်၍ နေတော့သည်။ ပြုံးပြုံး၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း ရှေ့တိုးနောက်ငင်ဖြင့် တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်၍ နေရလေသည်။ သူမ၏ အရည်များကလည်း တစိမ့်စိမ့် ထွက်လာကြသဖြင့် ချစ်ဝင်း၏ လိင်တန်ကြီးသည် သူမ၏ အရည်ကြည်များဖြင့် စိုရွှဲကာ ပြောင်တင်းလျှက်ရှိနေတော့သည်။ လိင်တန်ကြီး ဝင်ထွက်ပုံက အားရစရာ ကောင်းလှသည်။ အဖုတ်ကြီး ပြဲပြဲသွားအောင်ကို တိုး၍ ဝင်နေတော့သည်။ "ဘွတ် . . ဘွတ် . . ပလွတ် . . ဘွတ် . . ပြွတ် . . " "ဟင့် . . ဟင့် . . အင့် . . ရှီး . . အား . . အား . . " "ကောင်းလားဟင် . . ပြုံးပြုံ" "အင်း . . သိပ်ကောင်းတာပဲ အစ်ကိုရယ်" သူမ၏လှုပ်ခတ်သော မပီမသ အသံလေးများကြောင့် ချစ်ဝင်း၏ ဆောင့်ချက်တွေက သိသိသာသာကို ပြင်းထန်၍ လာတော့သည်။ ချစ်ဝင်း၏ အတန်ကြီး ဆောင့်ဝင်လာတိုင်း ပြုံးပြုံး၏ခါးလေးကို ကော့၍ ပေးလေသည်။ "ပြွတ် . . ဘွတ် . . ပလွတ် . . ဖြစ် . . " "အင့် . အ . . ဟင့် . . အား . . အင်း . . ဆောင့် ဆောင့် . . နာ နာ . လေး . အီး . အီး . . " ရမက်စိတ်တွေ ပြင်းထန်၍ လာသော ပြုံးပြုံးက ချစ်ဝင်း၏ ခါးကိုဖက်ပြီး တအားပြန်၍ ကော့ပေးရင်း ညှောင့်ပေးနေသည်။ ခဏအကြာမှာပင် ပြုံးပြုံး၏ အခေါင်းထဲမှ အရည်များမှာ ဒရဟော ပန်း၍ ထွက်လာသောအချိန်မှာပင် ချစ်ဝင်းကလည်း ပြုံးပြုံး၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ မှောက်၍ ချလိုက်ပြီး လိင်တန်ကြီးကို အခေါင်းထဲသို့ ဖိ၍ စိုက်ချရင်း သုတ်ရည်များကို ပန်း၍ ထည့်လိုက်လေတော့သည်။ ပြုံးပြုံးကလည်း အရှိန်မသေသေးပဲ ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ ကော့၍ ကော့၍ ဆောင့်ပေးနေမိသည်။ "အို . . ကောင်း . ကောင်းလိုက်တာ အစ်ကိုရယ်. . ဟင်း . . " "နောက်ခံချင်ရင် . ကိုယ့်ဆီလာခဲ့နော် . " "ဟုတ်တယ် မိန်းခလေးကပဲ . သူ့ဆီ လာရအုံးမယ်လို့ ဟွန်း" တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အပြုံးလေးတွေ ကိုယ်စီ ဖလှယ်မိသွားကြတော့သည်။

× ×

အဖိုဆို ယင်ဖိုတောင် မသန်းဖူးသေးသော ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် သူမကို ချစ်ဝင်းက ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပွေ့ပိုက်၍ ပယ်ပယ်နယ်နယ် နမ်းစုပ်ပွတ်သပ် ဖျစ်ညှစ်တာကို မမျှော်လင့်ပဲ ခံစားလိုက်ရပြီး တစ်ခါဘူးမှ မကြုံစဖူး မခံစားဖူးလေသော အထိအတွေ့နှင့် ထိထိမိမိကြီးကို ကြုံတွေ့လိုက်ရလေသော အဖိုဓါတ်တွေကြောင့် သူမမှာ နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်၍ ခံစားနေရသည်။ ဖြုံးကနဲ ဆိုတော့ ချစ်ဝင်းကို စိတ်ဆိုးဒေါသ ဖြစ်မိသလို ဖြစ်သွားခဲ့ရသော်လည်း ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ထိထိမိမိ ထိတွေ့လိုက်ရသည့် အရသာက သူမ၏ အသည်းထဲဝယ် စွဲလန်း၍ သွားခဲ့ရတော့သည်။

ဒါပေမယ့်လည်း အပျိုစင်လေးမို့ ရှက်အားတွေပိုလို့ ချစ်ဝင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရမှာ ကြောက်သဖြင့် နေမကောင်းဟု အကြောင်းပြကာ အလုပ်မဆင်းသည်မှာ ဒီနေ့ဆိုလျှင် ၂ ရက်ပင်ရှိနေပြီဖြစ်လေသည်။

ရှက်လို့ မျက်နှာပူလို့သာ ချစ်ဝင်းနှင့် မျက်နှာခြင်း မဆိုင်ရဲသလို ဖြစ်ပေမယ့်လည်း သူမ၏ သွေးသားများက စေ့ဆော်မှုကြောင့် ခင်စန်းဝင်း၏ အတွင်းစိတ် သဘောကမူ ချစ်ဝင်းကို တွေ့ချင်မြင်ချင်နေပေတော့သည်။

ညစဉ်ညတိုင်းဆိုသလို ၈ နာရီခွဲကျော်သည်နှင့် အိပ်ယာထဲဝင်ကာ လုံချလိုက်ပြီး ခေါင်းချလိုက်သည်နှင့်

အိပ်ပျော်သွားတတ်သော ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် ယခုည ၁၀ နာရီကျော်ကျော်ပင် ရှိနေပြီဖြစ်သော်လည်း အိပ်ယာပေါ်တွင် တလူးလူး တလိမ့်လိမ့်ဖြင့် အိပ်မပျော်နိုင်အောင် ဖြစ်၍ နေရလေသည်။
ဒီလိုနဲ့ တောင်တွေးမြောက်တွေးဖြစ်နေသော ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် တစ်ဖက်ခန်းရှိ သူမ၏ အစ်မဖြစ်သူ သန်းသန်းတို့၏ အခန်းဖက်ဆီမှ ထွက်ပေါ်၍ လာသော တီးတိုးသံလေးများဆီသို့ အာရုံရောက်၍ သွားသည်။
ဒီအသံလေးတွေကို စောစောထဲက ကြားနေရသည် မှန်သော်လည်း တစ်ချက်တစ်ချက်မှသာ ကြားရခြင်းဖြစ်လေသည်။
အခုတော့ သိသိသာသာပင် ဆက်တိုက်ဆိုသလို ကြားလာရတော့ ခင်စန်းဝင်းမှာ စိတ်ဝင်စား၍ လာရတော့သည်။
အိပ်မပျော်နိုင် ဖြစ်နေရတာကလည်း တစ်ကြောင်း၊ စပ်စုတဲ့ သဘောကလည်း ရှိနေလေတော့ တွေ့ချင်မြင်ချင် သိချင်သည့်ဆန္ဒက ပြင်းပြင်းထန်ထန်မို့ ခင်စန်းဝင်းသည် ကုတင်ပေါ်လှဲနေရာမှ ထ၍ထိုင်လိုက်သည်။
ဒီအချိန်မှာပင် တစ်ဖက်ခန်းမှ အစ်မဖြစ်သူ သန်းသန်း၏ ခပ်ညည ညု အသံလေးက ထွက်ပေါ်လာရပြန်လေတော့ ခင်စန်းဝင်းသည် ဘာမှစဉ်းစားမနေတော့ပဲ ထရံပေါက်မှ တစ်ဖက်ခန်းသို့ ချောင်းကြည့်လိုက်တော့သည်။
"အမလေး . . လေး . . "
ခင်စန်းဝင်း၏ ကိုယ်လေးမှာ နောက်သို့ပင် တွန့်သွားရလေသည်။ အစ်မဖြစ်သူ သန်းသန်းက သူ့လင်ဖြစ်သူ ကိုးအောင်၏ ကြီးမားပြီး ထောင်မတ်နေသော ီးကြီးကို ခပ်ညည့လေး ကြည့်၍နေသည်။ ီးကြီးကလည်း အကြောတွေ ပြိုင်းပြိုင်းထပြီး ပုတ်သင်ညိုခေါင်းလို ခေါင်းတဆတ်ဆတ်နဲ့ ငြိမ့်နေလေသည်။
ခင်စန်းဝင်းအဖို့ သေချာမမြင်ဖူးသော ဒီလိုမြင်ကွင်းမျိုးကို လက်တွေ့မြင်နေရသည်မို့ သက်ပြင်းလေးချရင်း ထပ်၍ ချောင်းကြည့်နေဖြစ်တော့သည်။
ဒီတစ်ခါတော့ သန်းသန်းက ီးကြီးကို သူမ၏ ပါးစပ်ဖြင့် စုပ်၍ ပေးနေသည်။ ကိုတိုးအောင်ကလည်း မမသန်း၏ ဆံပင်တွေကို နမ်းလို့ လက်တွေကလည်း မမသန်းကို ပွတ်သပ်နေတာမှ နေရာလပ်မရှိအောင်ပင်။
တစ်ခါ တစ်ခါတော့လည်း ကိုတိုးအောင်၏ မျက်နှာက အပေါ်မော့ပြီး တအင်းအင်း ဖြစ်၍ နေလေသည်။ နောက်တော့ အားမရတော့ဘူး ထင်ပါရဲ့ . မမသန်း၏ နို့အုံလေးကို ငုံ့ပြီး စို့လိုက်တယ်။ စူစူမို့မို့လေး ရှိနေသော မမသန်း၏ အဖုတ်လေးကိုလည်း လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ကာ တရှုရှု ပွတ်သပ်နေသည်။
နဂိုကတည်းကမှ မတည်ငြိမ်ရသော ခင်စန်းဝင်း၏ စိတ်များသည် ပြင်းထန်စွာ ထကြွ၍ လာရတော့သည်။ ကိုတိုးအောင်၏ လက်က မမသန်း၏ အဖုတ်လေးကို ပွတ်လိုက် အမွှေးလေးတွေကို သာသာလေး ဆွဲကိုင်လိုက် လုပ်နေရင်း သူ့ရဲ့ လက်ညှိုးနဲ့ လက်မက မမသန်း၏ အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးနှစ်ခုကို ဖြဲကိုင်ပြီး သူ့လက်ခလယ်က အစေ့လေးကို ကလိ၍ ပေးနေသည်။
တွေ့နေမြင်နေရသော ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် အဖုတ်အဝလေးပင် တင်းကနဲ တင်းကနဲ ဖြစ်၍ သွားရတော့သည်။
မမသန်းသည်လည်း ခါးလေးတွန့်ပြီး တင်းပါးကြီးခါယမ်းလို့ အရမ်းကို ခံစားနေရပုံပေါ်နေသည်။ မမသန်းက ီးကြီးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ စုံကိုင်ပြီး ပါးစပ်ထဲသွင်းလိုက် ပြန်ထုတ်လိုက် လျှာလေးနဲ့ ဒစ်ပတ်ပတ်လည်ကို လျှောက်ယက်ပေးနေသည်။
ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် အာခေါင်တွေ ခြောက်သွေ့လို့လာရသည်။ ကိုယ့်လက်နဲ့ကိုယ် နို့အုံတွေကို ဆုပ်ချေပေးနေမိရင်း ထမီလေးကို အသာလေး လျောချကာ ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ လှုပ်နေသော အစေ့လေးကို လက်ညှိုးနဲ့ လက်မညှပ်ပြီး ပွတ်ပေးနေမိတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး တတွန့်တွန့် ဖြစ်သွားရသည်မှ ခင်စန်းဝင်းသည် သူမ၏ ခေါင်းထဲသို့ လက်ညှိုးကို ထိုးသွင်းလိုက်သည်။
အား . . အား . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . ကြိမ်းပြီးနာလာပေမယ့် လက်ညှိုးကို ထုတ်လိုက်သွင်းလိုက် လုပ်နေမိတယ်။
ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် ထရံပေါက်ကနေ သူ့အစ်မ သန်းသန်းတို့ လင်မယား လုပ်နေတာကို ကြည့်ရင်း သွေးသားတွေက ဖြောင်းဆန်၍ လာရသည်။ ခဏကြာမှာတော့ မမသန်းက သူ့လင်ရဲ့ လီးကို လက်တစ်ဖက်က မလွှတ်တမ်းကိုင်ရင်း ပက်လက်လှန်နေတဲ့ သူ့လင်ရဲ့ ပေါင်ရင်းပေါ် ခွထိုင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ မမသန်းက ကုန်းကုန်းကွကွနဲ့ သူ့လင်ရဲ့ လီးကြီးထိပ်ကို အဖုတ်အဝမှာ တေ့ပြီး တဖြေးဖြေး ထိုင်ချလိုက်တယ်။ မမသန်းရဲ့ ဖင်ကြီးက တဖြေးဖြေး နိမ့်ကျလာတာနဲ့အမျှ လီးကြီးက အဖုတ်ထဲကို တစ်စ တစ်စ ပိုပိုပြီး ဝင်သွားတော့တယ်။
လီးကြီးက တဆုံးဝင်သွားရော မမသန်းက သူ့လင်ကိုတိုးအောင်ရဲ့ ကိုယ်ပေါ်ကို မှောက်ချလိုက်တယ်။ စူစူမို့မို့လေး ဖြစ်နေတဲ့ မမသန်း၏ အဖုတ်လေးဟာ လီးဒါဏ်ကြောင့် ခွက်ပြီးဝင်သွားတော့တယ်။ မမသန်းရဲ့ ဖင်ကြီး ပြန်မြှောက်လိုက်တော့ အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတေါက လီးအကြောကြီးတွေနဲ့ ငြိပြီး ပြန်ကြွလို့ ဖောင်းကားလာပြန်တယ်။
မမသန်းရဲ့ မျက်နှာနဲ့ သူ့လင်ရဲ့ကမျက်နှာဟာ နှုတ်ခမ်းခြင်းစုပ်ပြီး ပူးနေပေမယ့် ခါးအောက်ပိုင်းကတော့ ပူးလိုက် ခွာလိုက် တဖွတ်ဖွတ်အသံတွေ မြည်အောင်ပင် လုပ်နေကြတော့တယ်။ ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက်ကတော့ တဟင်းဟင်း တအားအားဖြင့် နှုတ်ခမ်းတွေ ခြောက်လာပြီး လျှာလေးထုတ်လို့ ကိုယ့်နှုတ်ခမ်းသားတွေကိုကိုယ် ပွတ်ပေးနေမိတယ်။ နို့လေးနှစ်လုံးကိုလည်း ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် ပွတ်ချေရင်း အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေတော့တယ်။ အဖုတ်ထဲကို ထိုးသွင်းထားတဲ့ လက်ညှိုးရဲ့ ဒါဏ်ကြောင့် အရည်တွေလည်း ထွက်ကုန်ပြီလေ . .
"အင့် . အင့် . အား . အား . ကျွတ် . . ကျွတ် . . "
မမသန်း၏ အသံလေးတွေက ဆောင့်ချက်အတိုင်း စည်းဝါးကိုက်၍ ထွက်ပေါ်နေပါသည်။ ကာမအထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ခါနီးလို့လားမပြောတတ် မမသန်း၏ အဖုတ်လေးက တဖောင်းဖောင်းနဲ့ တအားကို ဆောင့်အားကောင်းနေပြန်တယ်။
မမသန်း၏လင် ကိုတိုးအောင်၏ ီးကြီးကလည်း မမသန်း၏ အခေါင်းထဲသို့ ဖြစ်ကနဲ ဖြစ်ကနဲ နေအောင် ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် ဖြစ်နေသည်မှာ အသည်းယားစရာကြီးပင် ဖြစ်သည်။
ကိုတိုးအောင်က မမသန်း၏ မို့မောက်နေသော နို့လေးတွေကို တပြွတ်ပြွတ်နဲ့ စို့ပေးနေရင်း သူ့လက်နှစ်ဖက်ကလည်း

မမသန်း၏ ဖင်ဆုံကြီးတွေကို ချေ၍ ပေးနေလေသည်။ မမသန်းက ပြင်းပြင်းထန်ထန် လေးငါးချက်လောက်ဆောင့်ပြီး သူမ၏ တင်ပါးကြီးတွေဟာ ကားနေရာက စုသွားကြပြီး တဖြေးဖြေး အကြောတွေ လျော့ကျသွားကာ မျက်လုံးလေးတွေ မှေးစင်းကျလာပြီး သူ့ယောကျ်ားရဲ့ ရင်ခွင်ထဲကို စိုက်ကျသွားပါတော့တယ်။ အရည်တွေကလည်း သူ့လင်ရဲ့ ငွေးအုပေါ်မှတဆင့် အိပ်ယာပေါ်သို့ပင် ကျ၍ သွားပါတော့တယ်။

ခင်စန်းဝင်းလည်း ထရုံကိုမှီပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်ထိုင်ချလိုက်တော့ အဖုတ်တစ်ခုလုံးမှာ အရည်တွေ ရွှဲနေပြီး မျက်စိကို စုံမှိတ်၍ မှိန်းနေသည်။

နမ်းတာတွေ ဖက်တာတွေ ခံစားဖူးပေမယ့် ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ အလုပ်ကို မခံဘူးသေးသော ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် ကာမအရသာကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ခံစားချင်စိတ်တွေ တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်လာရတော့သည်။

ခင်စန်းဝင်းသည် အမောပြေလာတော့မှ မှေးစင်းထားသော မျက်လုံးအစုံကို အသာဖွင့်ကြည့်ပြီး ကပိုကရို ဖြစ်နေသော သူမ၏ ထမီကို ပြန်၍ပြင်ဝတ်ရင်း သူမ၏ တစ်ဖက်ခန်းသို့ ပြန်၍ ကြည့်မိပြန်သည်။ အတော်လည်း မောသွားကြပြီထင်ပါရဲ့ မမသန်းက သူ့လင်ပေါ်မှာ မှောက်ရက်အိပ်ပျော်နေတယ်။

တိတ်ဆိတ်မှုတွေ လွှမ်းမိုးနေတဲ့ည သန်းခေါင်ယံအချိန်မှာ ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် အားမလို အားမရ ဖြစ်လာရတော့သည်။ သူမ၏ အိပ်ယာလေးပေါ်သို့ လှဲချလိုက်ပေမယ့်လည်း ခင်စန်းဝင်းမှာ အိပ်၍ မပျော်ခဲ့ပါချေ။

နွေဦးညမို့ လေဝင်အောင်ဖွင့်ထားသော ပြူတင်းပေါက်ဆီမှ လရောင်လေးက ဝင်၍ လာချေပြီဖြစ်သည်။ သန်းခေါင်ဦးမှ ထွက်ပေါ်လာသော ဖိုးရွှေလက ခင်စန်းဝင်း၏ မှောင်မဲနေသော အိပ်ခန်းလေးအတွင်းသို့ သဘာဝ အလင်းရောင်ဖွေးဖွေးလေးကို သွတ်သွင်း၍ ပေးနေလေသည်။

အိပ်ယာပေါ်သို့ ပက်လက်ဖြစ်သွားပေမယ့်လည်း မျက်လုံးတွေကို မမှိတ်မိသေးသော ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် ခံစားနေရသော ရမက်သွေးတွေကလည်း အဆမတန် ဖြစ်၍ နေရတော့သည်။ လှဲနေရာမှထိုင်ကာ သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်ရှိ အဝတ်အစားတွေကို အကုန်လုံးချွတ်ပစ်လိုက်ပြီး အဝတ်အစားတွေကို အိပ်ယာဘေးတွင်ပုံကာ သူမသည် အိပ်ယာပေါ်သို့ ပြန်၍ ပက်လက်လှန်လှဲ၍ အိပ်လိုက်သည်။

တစ်ခါဖူးမှ ဝတ်လစ်စလစ်ဖြင့် မနေဖူးသော ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် သူမ၏စိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ ထူးထူးခြားခြားလေး ခံစားလိုက်ရလေသည်။ ကျေနပ်သလိုလေးပင် ဖြစ်၍ သွားရတော့သည်။

ခင်စန်းဝင်းသည် ဆင်း၍ထားသော ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ဆွဲယူ၍ ဒူးကွေးကာ ထောင်လိုက်ပြီး ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ကားထားလိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ လက်တစ်ဖက်က ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ ရောက်သွားပြီး အမွှေးနုနုလေးတွေ ခြံရံ၍နေသော အဖုတ်ဖေါင်းဖေါင်းလေးကို ပွတ်ပေးရင်း မျက်တောင်ကော့ကြီးများ စင်းကျသွားလေသည်။ လက်တစ်ဖက်က အဖုတ်ကို ဖွဖွလေး ပွတ်ပေးနေရင်းမှ ကျန်သော သူမ၏ လက်တစ်ဖက်က နို့သီးလေးတွေကို ပြန်၍ ချေမွပေးနေသည်။

နဂိုကတည်းကမှ ရမက်အခံကလည်းရှိနေတော့ အချက်အချာကျသော နေရာလေးတွေကို လက်ဖြင့် ကိုင်လိုက်ပြီဆိုကတည်းက ခင်စန်းဝင်း၏ ရမက်သွေးတို့က ထပ်မံ၍ ဆူပွက်လာချေတော့သည်။

မှေးစင်းထားသော သူမ၏ မျက်လုံးထဲတွင်တော့ စောစောက အစ်မဖြစ်သူ သန်းသန်းနှင့် သူ့ယောကျ်ား ကိုတိုးအောင်တို့ လုပ်နေကြသည့် ပုံရိပ်တွေက ရုပ်ရှင်ပြနေသလို ပြန်မြင်ယောင်နေမိရင်း တစ်ချက်တစ်ချက်တွင်လည်း ချစ်ဝင်း၏ မျက်နှာက သူမ၏ အာရုံထဲတွင် တစ်လှည့်စီ ရောက်၍ နေတော့သည်။

ခင်စန်းဝင်းသည် သူမ၏ အခေါင်းထဲသို့ သွင်း၍ ထုတ်လိုက်သွင်းလိုက် လုပ်နေသော လက်ညှိုးလေးကို ခပ်သွက်သွက်လေး ထုတ်ချီသွင်းချီ လုပ်၍ ပေးတော့သည်။ တစ်ဖက်ခန်းမှ အစ်မဖြစ်သူ သန်းသန်း၏ ဟောက်သံက သူမအခန်းထဲမှ ကြားရအောင်ပင် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာပြီဖြစ်သည်။

တဖြေးဖြေး အားမရနိုင်ပြီဖြစ်သော ခင်စန်းဝင်းသည် သူမ၏ လက်ညှိုးလေးကို အခေါင်းထဲတွင် မွှေ၍ ပေးနေသည်။ အရသာတွေ့လွန်းသဖြင့် မျက်စေ့နှစ်လုံးကို စုံမှိတ်ထားရင်း သူမ၏ ခါးလေးကလည်း ကော့၍ ကော့၍ တက်နေရလေသည်။ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းများမှာလည်း လည်ချောင်းထဲမှ ထွက်၍လာသော တအင့်အင့် အသံလေးများကို ထုတ်လွှတ်လျှက် ရှိလေသည်။ ဒီအချိန်မှာပင် ကုတင်ပေါ်က သူမ၏ ဘေးသို့ ဒူးထောက်၍ ထိုင်ချလိုက်သံကြားသဖြင့် ခင်စန်းဝင်း၏ မျက်လုံးလေးများကို ရုတ်တရက် ဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဟင် . . အစ်ကိုအောင်”

မျက်လုံးနှစ်လုံး ဖွင့်၍ အကြည့်လိုက်မှာပင် သူမ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်ကတော့ လရောင်အောက်၌ လုချင်တိုင်း လှနေသည့် သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို မျက်လုံးပြူးကြီးဖြင့် ကြည့်နေသော ခဲအိုဖြစ်သူ ကိုတိုးအောင်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။ ကိုတိုးအောင်၏ မျက်လုံးကြီးမှာလည်း အရောင်တလက်လက်ဖြင့် တောက်ပ၍နေလေသည်။

ကိုတိုးအောင်ကို တွေ့လိုက်သည်နှင့် အထိတ်တလန့်လေး ရေရွတ်မိလိုက်သော ခင်စန်းဝင်းတစ်ယောက် သူမ၏ အခေါင်းထဲမှ လက်ညှိုးကို အသာလေးဆွဲ၍ ထုတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ချက်ခြင်း သတိဝင်လာသည်နှင့် အိပ်ယာပေါ်မှ ကြုံး၍ ထလိုက်သည်။

သူမ၏ ဝတ်လစ်စလစ် ကိုယ်လုံးလေးမှာ ထိုင်ရက်သားပင် ဖြစ်၍ မသွားရပါ။ ကိုတိုးအောင်၏ ကိုယ်လုံးကြီးက သူမ၏ ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ ဖိ၍ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပြန်၍ ပက်လက်လှန်ချလိုက်တော့သည်။

ခင်စန်းဝင်း၏ နောက်စေ့နှင့် ခေါင်းအုံးအထိမှာပင် ကိုတိုးအောင်၏ နှုတ်ခမ်းတွေက သူမ၏နှုတ်ခမ်းပါးလေးတွေကို ပြတ်ထွက်နေမတတ် ငုံ၍ စုပ်လိုက်လေသည်။ ကိုတိုးအောင်၏ လက်ဖဝါးကြမ်းကြမ်းကြီးက သူမ၏ နုညက်သော ကိုယ်လုံးလေးပေါ်သို့ လျှောတိုက်ပွတ်သပ်ကာ ဆင်းသွားပြီး ဖေါင်းမို့နေသော သူမ၏ အဖုတ်နုနုနယ်နယ်လေးကို

ကိုင်ဆုပ်ကာ ဖျစ်ညှစ်လိုက်သည်။
တင်းဖောင်းနေသော အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးနှစ်ဖက်မှာ စိကပ်သွားပြီး အဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးထဲမှ
အရည်ကြည်လေးများမှာ ဇိကနဲ ထွက်၍ ကျလာတော့သည်။ သူမ၏ တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်သွားပြီး
ထောင်ထားသော ပေါင်နှစ်လုံးဖြင့် ကိုတိုးအောင်၏ လက်ကို ညှပ်ထားလိုက်မိသည်။
ကိုတိုးအောင်က ခင်စန်းဝင်း၏ နို့လေးနှစ်လုံးကို တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး တလှည့်စီ စို့၍ ပေးနေရုံမျှမက နို့သီးလေးတွေကိုလည်း
သူ၏ လျှာကြမ်းကြီးဖြင့် ဖိ၍ ယက်ပေးလေသည်။
ခင်စန်းဝင်း၏ မျက်နှာလေးမှာ ရှုံ့မဲ့၍ နေရသည်။ သူမ၏ အဖုတ်ထဲမှ ဆက်တိုက်ပင် ထွက်လာသော
အရည်ကြည်လေးများမှာလည်း အဖုတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် ကိုတိုးအောင်၏ လက်ချောင်းများကြားမှနေ၍ပင်
စီးကျလာတော့သည်။
အဖုတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားသော ကိုတိုးအောင်၏ လက်ကို ညှပ်၍ထားသော ခင်စန်းဝင်း၏ ပေါင်လေးနှစ်ဖက်သည်
တဖြေးဖြေးကား၍ လာသည်။ ပြီးတော့ သူမ၏ လက်လေးတစ်ဖက်ကလည်း အကျီမဝတ်ထားသော ကိုတိုးအောင်၏
ကျောပြင်ကြီးကို ဖက်တွယ်ထားမိလေသည်။
ကိုတိုးအောင် ထ၍ထိုင်လိုက်တော့ ကိုတိုးအောင်၏ ကျောပြင်ပေါ်မှ သူမ၏ လက်ကလေးကို လွှတ်ပေးရင်း ခင်စန်းဝင်းသည်
မှိတ်ထားသော မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးကို ဖွင့်၍ ကြည့်မိလေသည်။ သူမ၏ ဘေးတွင် ဒူးထောက်ရက် အနေအထားဖြစ်သွားသော
ကိုတိုးအောင်သည် သူ၏ ခါးမှပုဆိုးကို ချွတ်ချလိုက်ပါသည်။
"အို . . "
အနီးကပ်တွေ့လိုက်ရမှ အတော်ပင် ကြီး၍ အတော်ပင်ရှည်သည်။ အရည်များ မသန့်စင်ရသေးပဲ ပေပွနေသည်။
ကိုတိုးအောင်၏ ီးကြီးဆီမှ သူမ၏ အကြည့်ကို ခင်စန်းဝင်းသည် ရုတ်တရက် မလွှဲဖယ်နိုင်ဖြစ်နေရသည်။ သူမ၏ အာရုံက
တစ်ဖက်ခန်းသို့ ရောက်၍ အသွားမှာတော့ အစ်မဖြစ်သူ သန်းသန်း၏ ဟောက်သံက တစ်ချက်ခြင်း ပေါ်၍ နေသည်ကို
ကြားလိုက်ရလေသည်။
ထိုအချိန်မှာပင် ကိုတိုးအောင်သည် သူမ၏ ကား၍ ထောင်ထားသော ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ဝင်၍ ဒူးထောင်ကာ
ထိုင်လိုက်သည်။
ပြီးလျှင် သူမ၏ ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲ၍ သူ၏ ထောင်မတ်နေသော ီးတန်ထိပ်ကြီးက သူမ၏ အဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးကို
တည့်တည့်မတ်မတ် ထောက်မိလေသည်။ ခင်စန်းဝင်းသည် တွန့်ကနဲ ဖြစ်သွားရရင်း မျက်လုံးလေးနှစ်စုံကို စုံမှိတ်၍
ထားလိုက်သည်။
အမှန်ကတော့ ကိုတိုးအောင်သည် မယားဖြစ်သူ သန်းသန်း အိပ်ပျော်သွားသည်နှင့် ပုဆိုးကို ကောက်စွပ်ကာ
နောက်ဖေးသို့သွား၍ အပေါ့သွားရန် အခန်းထဲမှ ထွက်၍ အလာတွင် ခင်စန်းဝင်း အခန်းရှေ့ကသို့အရောက်
လှည့်ကြည့်မိလိုက်တော့ ဝတ်လစ်စလစ်ဖြင့် ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေသော ခင်စန်းဝင်းကို တွေ့လိုက်ရကာ ကိုတိုးအောင်သည်
နောက်ဖေးဖက်သို့ပင် မရောက်တော့ပဲ ခင်စန်းဝင်းဆီသို့ ဝင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ခုတော့ ကိုတိုးအောင်က သူ၏ လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ခင်စန်းဝင်း၏ အဖုတ်ကို ဖွဖွလေးကိုင်ကာ လက်ညှိုးလက်မတို့ဖြင့်
ဖြဲလိုက်ပြီး သူ၏ လီးကြီးကို ခေါင်းလေးထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်တော့သည်။
"ဖြစ် . . ဖြစ် . . အိုး . . အ . . အီး . . "
ခင်စန်းဝင်းမှာ ကော့တက်သွားရင်း အသံကို ကြိတ်၍ ညည်းတွားရှာသည်။ မတရားထွက်နေသော အရည်ကြည်များကြောင့်
လီးချောင်းကြီး သုံးပုံတစ်ပုံခန့်နီးပါး ဝင်၍သွားသည်။ ဒါပေမယ့် လီးထိပ်မှာ အခေါင်းထဲ၌ အပျိုရည် အမှေးပါးလေး
ခံနေသည်ကို အတွေ့အကြုံများသော ကိုတိုးအောင်က သိလိုက်သည်။ ဝင်လက်စ လီးကို ပြန်၍ ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး
ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ဆောင့်၍ ထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။
"ဖြစ် . . ဖြစ် . . အား . . မ . . လေး . . သေ . ပါပြီ"
အံဩစရာကောင်းလောက်အောင်ပင် ခင်စန်းဝင်း၏ တင်ပါးကြီးများမှာ အိပ်ယာပေါ်မှ ကြွတက်သွားရလေသည်။
ဖင်လုံးကြီးများ အိပ်ယာပေါ်သို့ ပြန်၍ အကျ တစ်ဝက်သာသာ အခေါင်းထဲသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သော ီးချောင်းကြီးနှင့်
အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများကြားမှ အပြင်သို့ စိမ့်ထွက်လာသော သွေးလေးများသည် ခင်စန်းဝင်း၏ ဖင်ကြားဆီသို့
အကြောင်းလိုက်လေး စီးဆင်းသွားလေတော့သည်။

ပြီးပါပြီ။